

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 24/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., M., zastúpenej obchodnou spoločnosťou A., s. r. o., M., konajúcou prostredníctvom advokátky a konateľky JUDr. S. T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 1217/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2012 doručená sťažnosť J. Š., M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej obchodnou spoločnosťou A., s. r. o., M., konajúcou prostredníctvom advokátky a konateľky JUDr. S. T., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 1217/2000.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 32 Cb 1217/2000 sa začalo 30. marca 1999 doručením návrhu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne, a. s., smerujúceho okrem iných aj voči sťažovateľke ako odporkyni v 3. rade, voči ktorej si navrhovateľ uplatňoval nároky na zaplatenie sumy 3 802,70 € z titulu jej ručenia za splnenie úveru poskytnutého dlžníkovi.

Okresný súd vo veci prvýkrát meritórne rozhodol rozsudkom z 12. júna 2012, t. j. po viac ako trinástich rokoch od podania návrhu.

Sťažovateľka poukázala na dlhodobú nečinnosť okresného súdu v namietanom konaní, na doručovanie jej určených zásielok na nesprávnu adresu, hoci súd mal vedomosť o jej aktuálnej adrese, ako aj na skutočnosť, že *„V rámci celého konania okrem doručeného platobného rozkazu sťažovateľka dostala len dve predvolanie, prvá ospravedlňovala z dôvodu práceneschopnosti a predvolanie na deň 12. 06. 2012 o 12.45 hod.*

Na uvedený termín pojednávania sťažovateľka vycestovala na OS Košice II. Počas cesty začal vlak meškať, ale stále bolo všetko v časovej rezerve, až do okamihu kedy sťažovateľka prichádzala do Košíc. Sťažovateľka telefonovala na informačné centrum asi cca 5 minút pred začatím pojednávania, že vlak meškal, ale že sťažovateľka už je v Košiciach s tým, že príde o čosi neskôr. Bola prepojená k asistentke sudcu, ktorá povedala, že sudca už šiel do pojednávacej miestnosti, ale uvedené mu oznámi. Keď sťažovateľka prišla na súd, pojednávanie už bolo skončené a nemohla vo veci nič uviesť, hoci predložila potvrdenie o meškaní vlaku.

Na jediný nariadený termín pojednávania, ktorý bol sťažovateľke doručený sa dostavila s ospravedlnením, že bude meškať vlak, avšak súd vo veci konal bez jej prítomnosti a sťažovateľka nemala možnosť vo veci vypovedať a navrhovať dôkazy, na ktoré poukázala v podanom odpore.“

Sťažovateľka 1. augusta 2012 podala proti rozsudku okresného súdu z 12. júna 2012 odvolanie a v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 29. novembra 2012 uviedla, že *„Do dnešného dňa Krajský súd Košice o podanom odvolaní nerozhodol“*.

Sťažovateľka 3. augusta 2012, t. j. po meritórnom rozhodnutí okresného súdu rozsudkom z 12. júna 2012, podala sťažnosť na prietahy v konaní okresného súdu predsedovi okresného súdu, ktorá bola vybavená prípisom okresného súdu sp. zn. Spr. 133/2012 z 22. augusta 2012, v ktorom sa uvádza: *„Po oboznámení so spisom uvádzam, že Vaša sťažnosť na porušovanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je dôvodná, v určitých časových úsekoch došlo k prietahom v konaní. V súčasnosti sa vo veci koná, o žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 12. 6. 2012, voči ktorému ste podali odvolanie.“*

Sťažovateľka zároveň poukázala na to, že *„Celý spis Okresného súdu Košice II sp. zn. 32Cb/1217/2000 obsahuje 99 strán (do podania odvolania voči rozsudku žalovanou v rade III.) a postráda akékoľvek právne úkony súdu vo veci samej.“*

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32Cb/1217/2000 porušil základné právo J. Š., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. J. Š. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 13 000 €..., ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť J. Š. trovy právneho zastúpenia v sume 356,93 €... na účet jej právnej zástupkyňi... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 1217/2000.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd ustálil, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu 29. novembra 2012 okresný súd vo veci už meritórne rozhodol a na základe odvolania sťažovateľky bolo už Krajským súdom v Košiciach vedené odvolacie konanie.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už objektívne nemohlo dochádzať k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky v celom rozsahu odmieta pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

V závere ústavný súd poznamenáva, že vzhľadom na dôvod odmietnutia tejto sťažnosti v prípade opätovnej sťažnosti (ak po ukončení odvolacieho konania bude vo veci opätovne konať okresný súd a jeho postup budú charakterizovať prietahy) nie je daná prekážka na posudzovanie postupu okresného súdu ako celku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2013